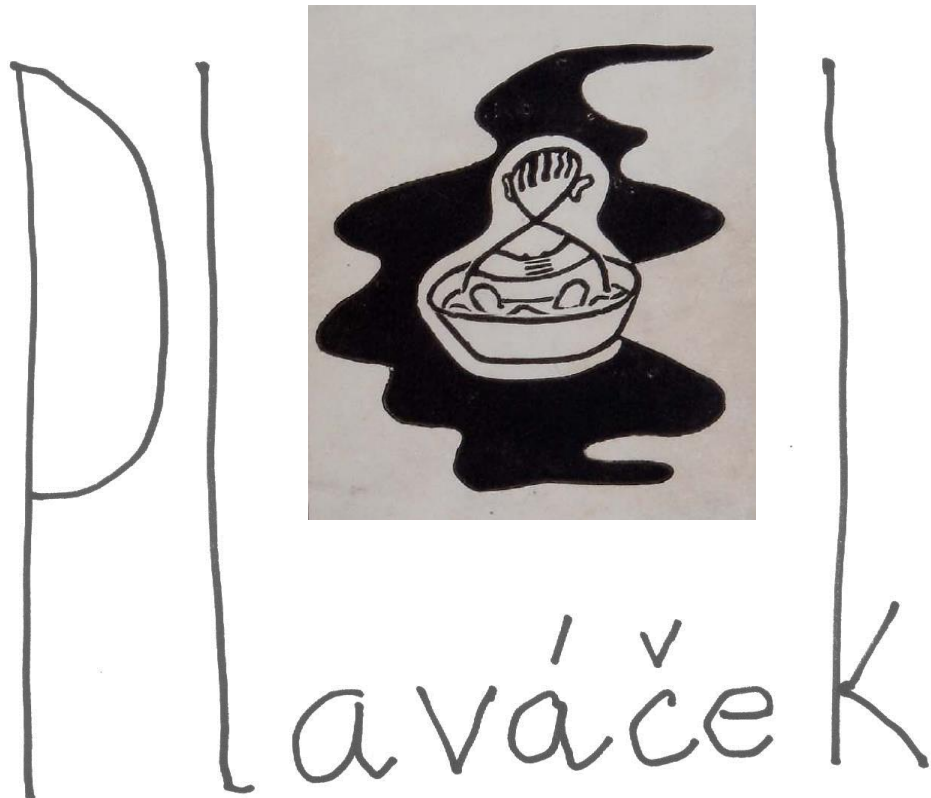

2020

e. 8

Winslow Homer (1836-1910) Po hurikánu
(akvarel v majetku Art Institute of Chicago)

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 2. září v 17:00 u Kačky ve Všenorech

Zápis

Středa 5.srpna 2020 vejde do dějin Prvostředečníků jako „Srpnové schisma“. Konaly se totiž schůzky dvě. Jak k tomu došlo: Na červencové schůzce jsme se dohodli, že se sejdeme v zahradní restauraci u Dejvického nádraží. V tomto duchu tedy **Pacík** rozeslal všem Prvostředečníkům a jejich přátelům pozvánku. Po rozeslání pozvánky zatelefonoval **Bobánek**, že ta hospoda je zaplivaná hnusná díra a že chce pro schůzky něco onačejšího, lepšího. Telefonicky pak sezval vybranou skupinu Prvostředečníků na schůzku do přepychové restaurace Na Vinici.

Pacík, cítě zodpovědnost za svou původní pozvánku, se odebral v 16:00 k Dejvickému nádraží zkontrolovat, jestli někdo nepřijde. A hle, na schůzku dorazil **Mahu**. Takže se zde schůzka Prvostředečníků podle původního usnesení konala. Účast: **Pacík** a **Mahu**. Tématem schůzky byly jednak rozdílné názory T.G. Masaryka a Alberta Pražáka, dále vznik Československé tiskové kanceláře a předčasné penzionování jejího zakladatele a prvního ředitele Emila Čermáka. Penzionován byl ministrem zahraničí Edvardem Benešem z důvodu, že Čermák nesouhlasil s tím, aby ČTK byla podřízena ministerstvu zahraničí. Zastával totiž názor, že tisk nesmí být podřízen moci politické (nic nového pod sluncem). Dále účastníci schůzky debatovali o starých židovských hřbitovech, zejména pak o hřbitově u Mariánských Lázní, kde je pochován německý filozof a antifašista prof. dr. Theodor Lessing (1872–1933), zastřelený nacisty v Mariánských Lázních 30. srpna 1933. Při debatě bylo vypito jedno desetistupňové pivo a sněden jeden přinesený malý kebab. Načež účastníci schůzky opustili tetované štamgasty s jejich „vole vole“ několikrát v každé větě a dalšími slůvky té nejhorší spodiny, a odebrali se spokojeně do svých domovů.

Zapsal **Pacík**

Účast na paralelní schůzce v zahradní restauraci Na Vinici: **Bob, Bobánek, Cancidlo, Chingo, Foki, Kačka, Mahdí, Pegas, Přemík, Pulec, Rejp, Yško, Zbyněk, Zub**. U vedlejšího stolu seděl **Styda** se skupinou spolužáků chemiků z Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy. Právě přiletěl z USA a tato náhoda na chvíli rozšířila Prvostředečníky i o **Stydu**.

Přesun schůzky z dejvického nádraží do zahrady restaurace Na Vinici na Malvazinkách organizoval **Bobánek**, kterému se dejvická zahrada nelíbí a tvrdí, že bychom se tam měli scházet jen, když budeme buď potetovaní anebo právě propuštění z kriminálu. Tento přesun byl zprvu některými z nás kritizován, ale **Bobánkovi** byl vzdán hold, protože to místo je větší, hezčí, také snadno dostupné a zejména s lepší obsluhou. Ale hlavně s dobrým jídlem, takže se tam většina z nás navečeřela. Skvělé byly zejména zadělávané dršťky na římský způsob, Pepa – grilovaný hermelín se zeleninou a výběr grilovaných velkých klobás. Dobré pivo včetně točeného Birelu. Projednávala se oslava 60tin ISBY příští rok.

Zapsal **Cancidlo**

Výběr z fotografií Reypa

Výběr z fotografií Přemíka:

Výběr z fotografií **Kačky**:

Poznámka

Nechť si laskavý čtenář srovná náplň obou schůzek. Na jedné straně intelektuální vytříbenost v chudičké, prosté, ale čistě vyspravené hospodě při skrovné stravě na nepohodlných lavicích bez opěradel, na druhé straně opulentní žranice v přepychové restauraci s lavicemi s opěradly, půvabnou obsluhou, avšak s celkem ubohým intelektuálním nábojem. Není pak divu, že většina Prvostředníků je obézní s pozvolna postupující sklerózou.

Pochvala

Bobánkovi by měla být udělena pochvala před nastoupenou jednotkou za vzornou organizaci středy 5.8.2020. Díky, prima prostředí, schůzka se opravdu vydařila. **Pulec**

Omluvenka:

Za vzornou účast na oslavách prvomájového svátku práce jsem byl od vedení podniku odměněn poukazem na podnikovou rekreaci ROH. Tím se 2.9.2020 nemohu koupat s vámi ve studeném bazénu u Kačky, nýbrž se musím koupat v ještě studenějším jezeře na Lipně, českém to moři. Slibuji, že udělám vše proto, abych to přežil ve zdraví. **Pulec**

Táborák 2020

Letošní tábory se kvůli koronavirovým zmatkům konaly jindy, než je zvykem, takže i táborák vyšel na nečekaný termín 15. srpna. Byl to vlastně takový neplánovaný test toho, jak mají děti i rodiče oddíl rádi a dopadl skvěle, protože naprostá většina rodin si prázdniny přeorganizovala tak, že tábora se zúčastnili skoro všichni - jak je i vidět z fotografií z táboráku.

Tábory kluků i děbenek se konaly nedaleko od sebe kousek od Radvance u České Lípy na loukách propůjčených Kráčelem. Tomu patří velký dík, oddíly u něho našly azyl již po několikáté. Kluci během tábora likvidovali gang ovládající Radvanec, pochopitelně úspěšně. Děbenky zjistily, že slavný agent 007 James Bond byl zraněn a zaskočily za něj při ochraně ropovodu - nebo možná likvidaci? Výstupy na toto téma byly jako vždy krásné, ale dost zmatené ...

Táborák měl tradiční formát, děti k sedmdesáti, kapitanátu skoro dvacet, s rodiči a dalšími hosty určitě dvě stě účastníků. Oddíly jsou poslední dobou zpěvné a mají mnoho skvělých muzikantů, takže hudba šlapala. A pozor: starší generace byla vyzvána a předvedla takového Joudala, že jsme nestačili koukat. Spřežení mělo přes dvacet koní a kobyl. Staříček si vzal synka rovnou sebou a ten srazil Joudala k zemi dřív, než se Joudal vůbec stihl na koně křivě podívat. Následující aplaus byl ohlušující. Táborák se v tom nejlepší duchu protáhl až daleko za půlnoc, je vidět, že kapitanát a roveři jsou spolu rádi. A i děti vypadaly spokojené a špinavé a sem tam odřené, jak se na konec tábora sluší a patří. Veskrze povedený den a večer.

Pešek

Fotografoval Přemík

Vtipy

Moše a jeho manželka Sára navštěvovali každý rok letecký den a Moše každý rok toužebně vzdychal: „Sára, já bych moc chtěl letět letadlem!“

A Sára každý rok odpovídala: „Já vím, Moše, ale takový vyhlídkový let stojí padesát dolarů a padesát dolarů je padesát dolarů!“

Jednoho léta Moše Sáře sděluje: „Sáro, mám 85 let, a jestli tento rok nepoletím, tak už nikdy nebudu mít šanci letět.....“

„Já vím, Moše, ale takový vyhlídkový let stojí padesát dolarů a padesát dolarů je padesát dolarů!“

Rozmluvu obou stařečků zaslechl pilot a řekl jim: „Mám pro vás návrh. Vezmu vás na vyhlídkový let, a jestli během celého letu nevyslovíte ani slůvko, budete mlčet jako ryby, tak nebudete nic platit. A jestli kdokoli z vás dvou otevře ústa a promluví, zaplatíte padesát dolarů.“

Moše a Sára souhlasili. Pilot provozoval ve vzduchu s letadlem různé akrobatické obraty, aby své pasažéry vyděsil a donutil je vykřiknout, ale bez úspěchu – mlčeli jako zařezaní. Nakonec přistáli, pilot jde k Mošemu a říká mu: „To není možné! Dělal jsem, co jsem mohl, abyste křičeli strachy, s jinými pasažéry se mi to vždy povedlo, a tentokrát nic! Podařilo se vám zachovat mlčení dokonce i při té nejnebezpečnější letecké akrobacii!“

„No víte,“ říká Moše, „je pravda, že jsem chtěl něco říct, když Sára vypadla z letadla, ale padesát dolarů je padesát dolarů!“

Stala se dopravní nehoda: osobní auto porazilo chodce.

Lidé se sbíhali ze všech stran a udělovali rady:

„Dejte mu něco měkkého pod hlavu !“

„Kdepak ! Položte ho na stranu do sanitářské pozice !“

„Přikrejte ho dekou, aby nenastydl !“

A jedna starší paní: „Dejte mu koňak !“

A ti ostatní zase: „Zajistěte, aby ten řidič neujel !“

„Zavolal někdo dopravní policii ?“

„No a ambulanci ?“

A ta starší paní zase: „Dejte mu koňak !“

„Poznamenal si někdo SPZetku toho auta ?“

„Vyfotografujte někdo to Auto!“

„A tu celou situaci, tu celou ulici !“

„No a toho zraněného taky !“

A ta starší paní zase: „Dejte mu koňak !“

„Někdo by měl informovat místní noviny !“

V tom nadzvedl zraněný hlavu a ptal se zoufale: „Copak nikdo neslyší tu starou paní ?“

Sousedi prodávali byt, a při seznamování s novými majiteli:

„Těší mě, Beran.“

„Mne také, Koza.“

Sousedka vyprskla smíchy a říká „Ty vole, Beran, Koza, nahoře Jelínek a sousedka vedle je taky pěkná kráva.“

Dárce

Honza byl darovat krev, ale musel utéci. Měli moc otázek, na př. „Čí je to krev?“, „Proč je jí tolik? „Proč jsi to přines v kýblu?“

Hádka

„Včera jsme se s manželkou strašně pohádali, ale nakonec přilezla po kolenou.“
„A co říkala?“
„Vylez zpod té postele, srabe!“

Ale, všechny ty borůvky, obilniny, odtučněné mléko, káva bez kofeinu, brokolice... Chcete říct, že to bylo všechno k ničemu?

Selimovy ftípky:

Baví se dva kamarádi v hospodě:

"Člověče, včera jsem si doma pěkně naběhl. Ležíme večer s manželkou v posteli a já chtěl trochu zpestřit naše radovánky. Navrhl jsem jí, že bychom si mohli zahrát na doktora..."

„No – a co na to ona...?“

„Tak si představ – ta bestie si mě objednala až na říjen, prý má plno...!!!“

Homosexualita:

Když jsem se narodil, tak se to trestalo.

Když jsem začal rozum brát, tak se to léčilo.

Když jsem dospěl, tak se to tolerovalo.

Teď se to s nadšením propaguje.

Doufám, že umřu dřív, než to bude povinné....!"

Plaváčkův příspěvek pandemii

Příroda poslala populaci pořádný políček: Pandemii! Prťavá praštěná potvůrka poletuje prostředím, plíživě, pomaličku, polehoučku plošně postupuje po povrchu planety... Pichlavá pandemická potvora pekelně prudí populaci, proniká přes pusy, pak průduškami, plicemi... přeskakuje přes pána, paní, příbuzné, politika, pekaře, popeláře, poslance. Pokašláváme, posmrkáváme, prskáme, poleháváme, padáme. Při procházkách potkáváme plátnem překryté pusy přátel, příbuzných, poznáváme především pozdravením.

Prázdné putyky, pohostinství, posmutnělé plovárny, propocenců prosté posilovny; policajti pozorují postavy plížící se pomalu po parcích, pakliže poruší pravidlo, policista píská, prská. Politici pořád přiblblé plácají přes pokrývky pusy... Přeplněné postele, přidušení pacienti, připojené plicní podpory, přetažený personál prvního palebného pole, přepracované pečovatelky, pozůstalí...

Ptáme se: PROČ? Poněvadž pěstujeme pokrytectví, pohrdáme právem, pravidly, pochlebujeme přemocným, pochybně podnikáme, pokoutně podvádíme, propadáme pokušení, podlézáme, politikaříme, pletichaříme, promíjíme podrazy, pomíjíme příbuzné.

Poněvadž přehlízíme potřebné, pošlapáváme přátelství, podráždíme přátele, ponižujeme partnery, popichujeme plaché, přestáváme promíjet, plácáme plané pomluvy!

Poněvadž pošlapáváme přírodu, plýtváme penězi, potravinami, přejídáme se?

Protože pokrok postupuje příliš překotně, příliš pracujeme, pořád pospícháme!

Ptáme se: PROČ? Prostě PROTOŽE!!!...

Pocity padají podél pochmurné propasti... Převálcuje prťavá potvora populaci? Prdlajs! Prohrajeme, padneme? Prdlajs! Přestaňme plakat, panikařit. Potvoru přibrzdíme, přiškrtíme, porazíme, poničíme připravenými protilátkami; pandemii přečkáme, pohromy překonáme, pakliže pokorně poklekne před pomocníky prvního „palebného pole“, poděkujeme... přežijeme.

Přestaňme plakat, pochlapme se! Popřejme si pohodu, posilněme psychiku, pěstujme pokoru, přestaňme pomlouvát, podvádět, podpořme se, pomáhejme si, povzbuďme se, poplácejme se po prsou, posilujme přátelství.... Položme počítače, pojďme si povídat, pohrát si, prozpěvovat, pocvičit, pracovat na poli, provětrat pejska, poškrábat prasátko, pokochejme se přírodou, přivoňme pivoňce, podbělu. Pohladme partnera po pleši, partnerce polibme pusy, přítelkyni poplácejme po prdelce, popijme pivo, panáka, poděkujme pohostinným přátelům. Pozastavme překotné plahočení, pracujme pomaleji, prodýchejme paniku...

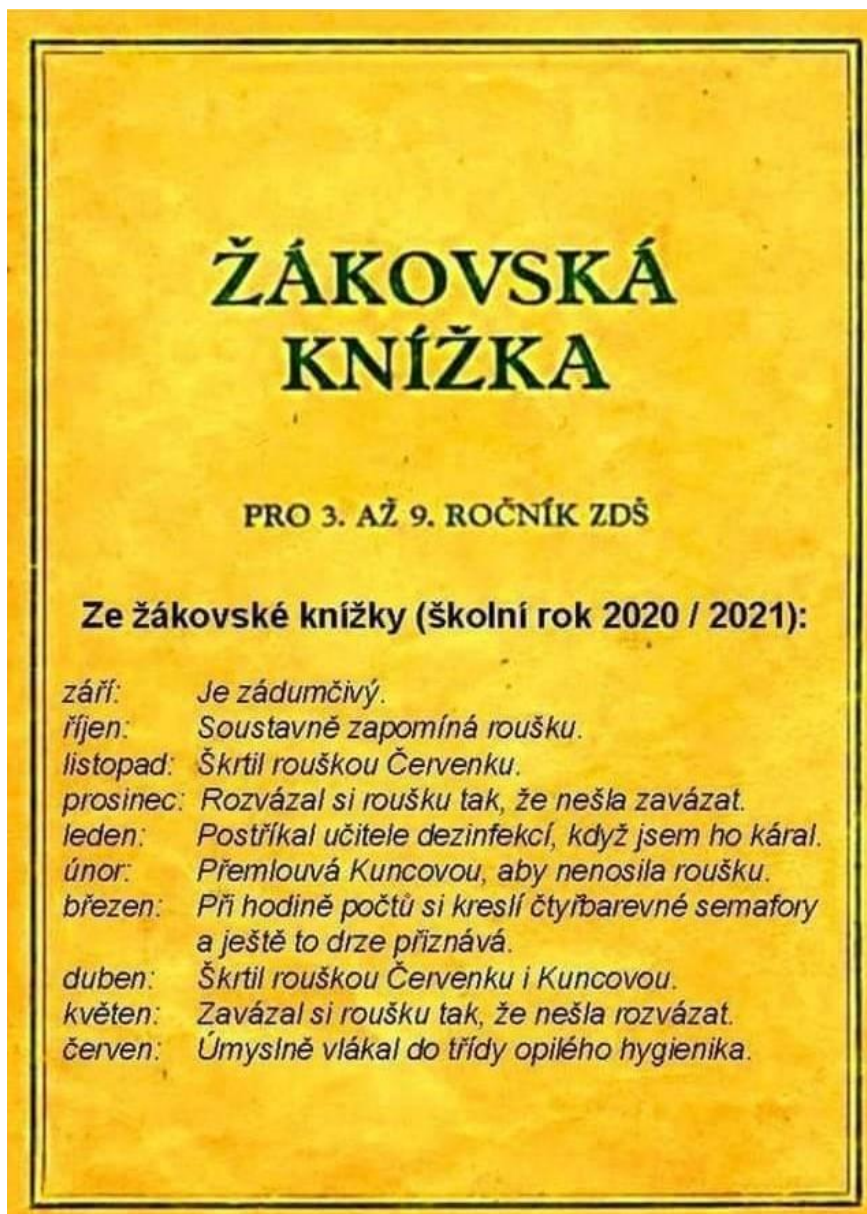
Projděme si pokoje, přemístěme poličky, posuňme postele, porovnejme polštáře, přerovnejme prádlo, přešetěme podlahu: práce, pořádek, pomohou překonat paniku. Plicní

potvůrka prvně potrápí; pakliže přeskládáme priority, pandemie pomine, přijde proměna, procitnutí, poučení, paprsky prozáří posmutnělý prostor.

Přeji poklidné přežívání pandemie, pocit pohody, později pak potkávání, podávání pravice, polibky přátel, políbíme příbuzné. Přijijme pohárkem perlivé Pálavy, pošleme polibek přes plátno, pitomce pláceme po prdeli.

Prchej proradná pandemie, prchej!!!!

Listárna

Jiříček a jeho literární tvorba

Jiříček (Jiří Soukup) byl včletem Pětky hned po válce, a v době, kdy byl oddíl komunisty rozpuštěn, byl strážcem totomu. Pak byl členem **Bratřkova** oddílu v Českém Yachtklubu od jeho počátku v roce 1950 do roku 1953, jako kormidelník mužstva Pirátů. Když mu bylo 15, postavil si sám plachetnici třídy Mlok a věnoval se jachtingu v ČYK. Studoval jak

inženýrství, tak matematiku, a vedl první kurz programování na ČVÚT. V Kanadě a USA byl jedním z pionýrů, kteří vymysleli, jak navrhovat silikonové mikročipy počítačem – technologii, která otevřela cestu k rozvoji elektroniky tak jak ji známe dnes. Byl také spoluzakladatelem jedné z největších společností, které dnes poskytují software pro tyto účely, Cadence Design Systems v Kalifornii. Dnes žije na své farmě v Kanadě.

Na otázku, co by řekl dnešním skautům, odpověděl citátem spisovatele Roberta Heinleina: „Člověk jako takový by měl umět vyměnit plenku, naplánovat invazi, napsat sonet, srovnat zlomenou kost, potěšit umírajícího, přijímat rozkazy, dávat rozkazy, rozčtvrtit prase, navrhnout budovu, řešit rovnice, kydat hnůj, programovat počítač, uvařit dobré jídlo, dobře bojovat a galantně zemřít.“

Své osudy, které vedly k dobrodružné emigraci v roce 1970, ztvárnil ve velmi čtivém a napínavém románu „On Moving Mountains“ (Amazon 2016), který je o dvou českých programátorech, kteří se mají tak rádi, že život je pro ně překrásný, i když se svět kolem nich hrouť.

Nyní **Jiříček** vydal svou druhou knížku „Fourteen Tiles“ (Amazon 2020). K ní napsal: „Věřím, že skutečnost je často zajímavější než vymyšlený příběh. Moje kniha povídek je o prostých lidech, kteří jsou svým způsobem praštění, ale dokáží neuvěřitelné věci. Kniha popisuje, jak jsem potkal tyto výjimečné osoby a co jsem se od nich dozvěděl, detaily jejich životů a vášní, co je udělalo tak silnými a vynalézavými, a jak přežili války a totalitní politické systémy, aniž by ztratili smysl pro humor.“

Pro Pětkaře bude asi nejzajímavější povídka „Stopování s plachetnicí (Hitchhiking with a Sailboat)“, která je z velké části o **Bratřkovi** a jeho oddílu v Českém Yachtklubu.

Obě **Jiříčkovy** knihy jsou v angličtině, ale opravdu stojí za přečtení. Lze je nalézt na amazon.cz, v knihách pod heslem [soukup fourteen].

Pár příkladů, o čem ty povídky jsou:

Mladý muž stopuje auta s malou plachetnicí, jako kdyby to bylo příruční zavazadlo.

Americký voják se probudí v kleci z bambusu, která visí nad nádrží močůvky vietnamského tábora, ale jako zázrakem se mu podaří uniknout.

Celoživotní sága dvou violoncell se vzorky hudby na webových stránkách knihy.

Sovětský vědec, který navrhl optimální řízení pro ponorky a cvičí jógu dlouho před tím, než se to stalo populární, a náhodou objeví, že Hitlerovi inženýři užívali počítače dlouho před Američany.

Vůdce skautů riskuje život, když v Praze, v době temného komunismu, vede ilegální skautský oddíl, jehož členové se později proslaví v mnoha oborech lidské činnosti.

Dobří Němci pomohou velkému českému malíři, zatím celkem neznámému, aby za války utekl z pracovního tábora.

Aby obešel stavební předpisy, veterán Navy Seal si postaví vinný sklep pod svým domem v Kalifornii.

Krátká věta holandskému zaměstnavateli zničí život českého matematika-emigranta.

Za druhé světové války německý voják, který je pacifista a nikdy nevystřelí ze své pušky, téměř přijde o nohu při vylodění spojenců na Juno Beach.

Kanadský programátor se snaží zahnat bobry, kteří kácejí cenné stromy, s pomocí mrtvého skunka.

Když jedna z turbín na mateřské letadlové lodi selže, odvážné rozhodnutí hlavního inženýra zachrání loď před potopením v tajfunu.

Dva vědeckí pracovníci v Bellových Laboratořích v USA překonají d'áblovy svody, které zahrnují osm liber zlata.

V šedesátých letech autor zkoumá, jak by papírové modely Cheopsovy pyramidy mohly brousit žiletky na holení, a dojde k překvapivému závěru.

Aby přispěl k mizernému platu, učitel hudby tajně vystupuje jako fakír v cirkuse.

Tři veteráni ze studené války se setkají na turistické lodi, která projíždí Panamským kanálem: pilot bombardéru, který býval naložený atomovými bombami, důstojník z bunkru v Coloradu, odkud by přišel příkaz ty bomby shodit, a mechanik, který udržoval ty bombardéry. Jedna z bomb byla plánovaná pro Prahu.

Pacík

Jiříček a jeho loď

Fotky, které posílám, jsou z dvouměsíční plavby v roce 2019 z Floridy na Bahamy se střídajícími se členy rodiny.

Moje současná loď je Beneteau Oceanis 352 s mnoha vylepšeními pro volné moře.

Délka 35 stop, šířka 12 stop, ponor 5 stop, stožár 51 stop, výtlak 5 tun, motor Yanmar diesel 35 Hp. Křídélka na kýlu poskytují hladší plavbu ve vlnách. Pro měřítko, všimněte si postaviček pod vytaženou lodí.

Fotka před zdvihacím mostem je na Caloosahatchee River, Fort Myers, Florida, kde loď zůstává na kanále u domu přítele. Je to 50 km ve vnitrozemí v místě, kde si lidé schovávají lodě, když má přijít hurikán. Ten most mi zdvihnou, když jedu ven na moře.

Rybu Mahi Mahi jsme chytili na Cat Island, Bahamas, ostrov 50 mílí dlouhý a v nejširším místě 2 míle. Celé východní pobřeží je obklopené korály, takže se tam nedá přistát. Malý přístav, kde je ta fotka, je Hawks Nest; má vodu, palivo a ochranu za každého počasí.

Jiříček na návštěvě v Praze v r. 2009. **Čuchons**, kormidelník mužstva Vikingů, **Pacík**, druhý člunař Pirátů, **Jiříček**, kormidelník Pirátů (na táboře Muše Kuše na Nové řece v r. 1951).